

РЕШЕНИЕ

№ 1325

гр. София, 12.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.02.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Полина Якимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **8755** по описа за **2011** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 03.08.2011 г., постановено по н. а. х. дело № 10 289/ 2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав е отменено наказателно постановление /НП/ № 408/2009, издадено от началник Митница Аерогара С., с което на основание чл. 36, ал. 2 и чл. 53 ЗАНН вр. чл. 18 и чл. 20 от Валутния закон за нарушение по чл. 14, ал. 1 от Валутния закон вр. чл. 5, ал. 1 от Наредба № 10/ 2003 г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях и за водене на митнически регистри по чл. 10а от ВЗ е постановено отнемане в полза на държавата на задържаните с разписка № 0353/ 19.11.2009 г. изделия от благородни метали и е наложена глоба в размер на 3000 лв на А. Века на основание чл. 18, ал. 1 ВЗ.

Решението е обжалвано от името на административно - наказващия орган, който поддържа, че то е постановено в нарушение на закона - чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2, вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Подателят на жалбата изразява несъгласие с извода на СРС за липса на нарушение по чл. 14, ал. 1 ВЗ вр. чл. 5, ал. 1 от Наредба № 10/ 2003 г., че не е възникнало задължение за деклариране на пренасяните златни и сребърни изделия, тъй като същите не напускат Общността. Касаторът настоява,че Валутният закон изисква такова деклариране при внасяне и изнасяне не от Общността, а от страната. Без да оспорва, че ВЗ не съдържа легална дефиниция на понятията внос и износ,

началникът на Митница Аерогара С. подчертава, че той е в сила от 01.01.2001 г. и употребените в него понятия са съотнесени към действащото към визирания период законодателство и третират износа и вноса при преминаване на държавната граница. Макар да не е актуализиран в тази своя част, Валутният закон отразява ясно волята на законодателя да изиска деклариране при напускане и влизане в страната, а не на Общността.

Поддържа се в жалбата, че СРС е дал неправилно тълкуване и на чл. 5, ал. 3 от Наредбата, според която норма пренасяните предмети се третират като стоки, когато са в количества над допустимите за лично ползване и за тях възниква задължение за митническо оформяне, което е допълнително след подаване на валутна декларация. Неправилно е прието, че за търговски количества не се изисква деклариране по ВЗ, а само по ЗМ и Регламент 2454/ 93 г. Напротив, систематичното тълкуване на нормите води до точно обратния извод - след извършено редовно деклариране с валутна митническа декларация от физическото лице - преносител същото дължи и митническо оформяне на стоката, когато тя е в търговски количества и предназначение, а в случая не са изпълнени и двете изисквания. По делото не се спори, че Века е преминал през зелен коридор, напуснал е зоната за митнически контрол, и при поискана повторна щателна митническа проверка е върнат в зоната за митнически контрол, в рамките на която ответникът е представил заверен от Митница Аерогара С. документ за доказване на общностен статут на стоката, в който обявените количества злато и сребро не съответстват на действително пренасяното количество. За свободното движение на дадена стока в Общността е необходимо преди това тя да е редовно внесена в Общността и спрямо нея да са изпълнени митническите и данъчните формалности. В този смисъл за процесната стока, която няма доказан общностен статут, не е налице възможност за свободно движение без същата да бъде предявена пред митница. Представеният T2L не може да се отнесе към нея и не представлява годно доказателство за произход.

На следващо място се поддържа необоснованост на извода, че не е установено от субективна страна осъществяване на спорния състав на нарушение, тъй като по делото са налице данни, че ответникът ежесечно е пътувал и пренасял такава стока и всеки път е представял T2L за общностен статут, познава изискванията за страната ни - касае се за унифицирана бланка на ЕС, каквато Века е оформял и подавал пред италианска митница. Трудно може да се приеме, че за стока на стойност повече от 300 000 евро няма да се положи елементарна грижа да установи съдържанието на документите, които я придружават. Инвокира се и друго съществено противоречие – свидетелят К. твърди, че стоката е донесена от Италия с цел продажба и част от нея е продадена на български контрагенти, а разликата се връща обратно в Италия. Но в декларацията T2L количеството в нея е 8 кг, а осем дни по - късно, ползвайки същия номер италианска фактура, се пренася двойно по - голямо количество.

На последно място се твърди, че не се основава на доказателствата по делото заключението на въззивния съд относно собствеността на стоката – същата е пренасяна от Века, а за случая релевантна е не собствеността, а физическо пренасяне, защото в тежест на пренасящия е да декларира по чл. 14, ал. 1 ВЗ.

Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание началникът на Митница Аерогара С. се представлява от юрисконсулт, който поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът, лично и с адв. М., я оспорва. В предоставения срок за депозиране на писмено становище подчертава, че към датата на устните състезания в АССГ всички норми от Валутния закон, които касаят разглеждания случай, чл. 14, чл. 1 и чл. 20, са изменени, отменена е Наредба № 10/ 2003 г. и е налице нова правна регламентация за пренос зад граница на благородни метали и изделия от тях.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14 -дневен срок.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. В., И., В., А., Р., К., писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Не се спори, че на 16.11.2009 г. А. Века, Н. К. и Е. Р. пътували от Италия до Б. с 18 543 г златни и 6555 г сребърни бижута, собственост на „ДА В. Д.” – регистрирано в М. търговско дружество. След пристигането им в Б. част от стоката била продадена.

На 19.11.2009 г. тримата италиански граждани посетили офис на [фирма] на терминал 1, където им е издадена декларация T2L /с изпращач и получател ДА В. Д. 13970 г златни бижута и 2539,9 г +105 парчета сребро/ въз основа на носената от Италия фактура за разликата от продадените в Б. такива. Отправляйки се на Летище С. терминал 2 към изход за полет С. Р., преминават зелен коридор „нищо за деклариране”, след което са поканени да се явят в помещението за митнически контрол. Проверката на издадената малко преди това декларация T2L и на намерените в трите куфара бижута показала разлика между описаното в декларацията и налично количество изделия от благородни метали. Съставен е акт за установяване на валутно нарушение № 408 от 19.11.2009 г. за това, че не е подал валутна митническа декларация по чл. 8 от Наредба № 10/ 16.12.2003 г. за установените в куфарите златни и сребърни бижута, с което е прието, че е осъществен състав на нарушение по чл. 14, ал. 1 ВЗ вр. чл. 5, ал. 1 от Наредбата. На 30.07.2010 г. е издадено процесното НП, с което на А. Века е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лв на основание чл. 18, ал. 1 ВЗ и е постановено отнемане в полза на държавата на задържаните с разписка № 0353/ 19.11.2009 г. изделия от благородни метали.

Според въззивното решение за да е налице фактически състав на нарушението по чл.

14, ал. 1 ВЗ вр. чл. 5, ал. 1 Наредба № 10/ 16.12.2003 г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия с или от тях и за водене на митнически регистри по чл. 10а от Валутния закон, следва да са налице следните предпоставки – нарушителят да е чуждестранно физическо лице; да носи златни и сребърни бижута в размери над посочените в чл. 4 от Наредба № 10/ 2003г.; да ги изнася и да не е попълнил декларация по реда на чл. 8 вр. чл. 5 от Наредбата. Първите две предпоставки – че Века е италиански гражданин и че пренасяното количество бижута далеч надхвърля размерите по чл. 4 от Наредбата са приети за установени по несъмнен начин. Според СРС не е налице третата предпоставка – износ – понятието не е дефинирано във Валутния закон и в Наредба № 10/ 2003 г., но считано от 01.01.2007 г. и съобразно чл. 249 от Договора за създаване на ЕС /чл. 288 ДФЕС/ относно легалната дефиниция за регламент е изведено заключение, че към случая следва да намери приложение понятието износ по Регламент /ЕИО/ № 2913/92, съгласно чл. 161 от който режимът „износ” позволява изнасяне на общностни стоки извън митническата територия на Общността. В случая обаче златните и сребърни бижута не напускат територията на ЕС, тъй като Века, К. и Р. са пътували от Б. за Италия, или стоката е следвало да премине границата на Р. Б., но не и извън ЕС.

Независимо от този извод е изложено, че не е установено по несъмнен начин стоката да е пренасяна единствено от А. Века, тъй като се е намирала в три куфара, колкото е и общият брой на италианските граждани, преминали през зелен коридор.

Меродавни за преценката на материалната законосъобразност на санкционния акт разпоредбите на Валутния закон в редакция [изм. ДВ. бр.24 от 31 Март 2009г.](#) Чл. 14. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 60 от 2003 г.) определя, че местни и чуждестранни физически лица могат да внасят и да изнасят благородни метали и скъпоценни камъни и изделия с и от тях, като ги декларират пред митническите органи по ред, установен от министъра на финансите. Касае се за Наредба № 10/ 16 декември 2003 г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл. 10а от валутния закон (загл. Изм. - дв, бр. 48 от 2007 г., в сила от 15.06.2007 /накратко Наредба № 10/ 2003 г./, според чл. 5, ал. 1 от която (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2007 г., в сила от 15.06.2007 г.) Внасянето и изнасянето от местни и чуждестранни физически лица на благородни метали и скъпоценни камъни над размерите, посочени в чл. 4, както и пренасяните във вид на прах или друг вид изделия със и от благородни метали и скъпоценни камъни, невключени в чл. 4, се декларират за целите на Валутния закон по реда на чл. 8. По отношение облагането им и мерките на търговската политика те се третират като стоки, като за тях се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета и Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията.

В меродавната за разрешаване на настоящия случай редакция Валутният закон /в сила от 01.01.2001 г./ не съдържа легална дефиниция на понятията внос и износ. Употребените в него понятия са съотнесени към действащото към визирания период законодателство, третирайки износа и вноса при преминаване на държавната граница. Към 01.01.2007 г., но и близо три години по – късно – към 19.11.2009 г. нормативният акт не съответства на разпоредбите на Митническия кодекс на общността, определящ в чл. 161 режима „износ” като пренасяне на общностни стоки извън митническата територия на Общността. Дори да се приеме за основателен доводът на касатора, че разпоредбите на Валутния закон не следва да се считат derogирани от нормите на вторичното общностно право; че несъответствията в количествено отношение между

действително пренасяното количество и отразеното в декларация T2L/09BG005100EO1038/ 19.11.2009 г. златни и сребърни накити следва да означава, че не е установен техният общностен статут, измененията на регламентацията на сделките с благородни метали и скъпоценни камъни и изделия с и от тях по занятие, тяхното пренасяне през границата на страната, считано от 01.01.2012 г., налага преценка дали е по – благоприятен закон – чл. 3, ал. 2 ЗАНН.

Общата разпоредба на чл. 14, ал. 1 от Валутния закон предвижда, че лицата могат да пренасят през границата на страната неограничено количество благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях. Чл. 14б, ал. 1 (Нов - ДВ, бр. 96 от 2011 г.) предвижда, че Пренасянето на благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях през границата на страната за или от държава - членка на Европейския съюз, се декларира при поискване от страна на митническите органи в случаите, по реда и начина, определени с наредбата по чл. 14г. Съгласно ал. 2 задължението за деклариране при поискване по ал. 1 се смята за неизпълнено при отказ за деклариране или ако декларираната информация е невярна или непълна.

С измененията на Валутния закон са въведени няколко режима на пренасяне на благородни метали и скъпоценни камъни и изделия с или от тях – чрез пощенски пратки; през границата на страната от или за трета страна; през границата на страната от или за държава членка на ЕС, пренасяне на предмети то благородни метали и скъпоценни камъни, които са движими културни ценности.

В чл. 4 от издадената по законовата делегация по чл. 14б Наредба № Н-1 от 1 февруари 2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от ВЗ са регламентирани размери, до които пренасянето през границата на страната на благородни метали и скъпоценни камъни в необработен, полуобработен и обработен вид, както и изделия със и от тях не се декларира.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредбата пренасяне на такива изделия над размерите по чл.4 за или от трета страна се декларира по реда на чл. 9. Съгласно чл. 5, ал. 2 когато пренасяните благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със или от тях по ал. 1 или по чл. 4 са с търговски характер, се третират като стоки и е предвидена приложимост на Регламент /ЕИО/ № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността.

Относимата към разглеждания случай разпоредба на чл. 6 от Наредбата конкретизира принципа, че пренасянето през границата на страната на благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях над размерите, посочени в чл. 4, както и пренасяните във вид на прах или друг вид изделия със и от благородни метали и скъпоценни камъни, непосочени в чл. 4, за или от държава - членка на Европейския съюз, се декларира при поискване от страна на митническите органи по реда на чл. 9.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че считано от 01.01.2012 г. отпада задължението за безусловно деклариране на пренасянето през границата на Р. Б. за страна членка на ЕС на изделия от благородни метали. По делото не се спори, че след като е поканен на покаже съдържанието на ръчния си багаж А. Века е поискал да му бъде разрешено да декларира намиращите се в трите куфара бижутерийни изделия от благородни метали.

С новите разрешения, дадени с ЗИД ВЗ и приетата Наредба № Н-1/ 01.02.2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а

от валутния закон се слага край на тълкувателния спор относно съдържанието на понятието износ след 01.01.2007 г.

Споделя се от този състав на АССГ и извода за недоказаност, че пренасянето, а отгук и недекларирането на спорните количества златни и сребърни бижута е извършено от А. Века при данните, че всеки от тримата италиански граждани е носел ръчен багаж – куфар.

При горния анализ се налага изводът, че решението е правилно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.08.2011 г., постановено по н. а. х. дело № 10 289/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.